

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2079/2518 บริษัทคาบายา โทเกียว คาบูชิกิ โทชา
โดย

นายอัลเบิร์ต โลแมน ผู้รับมอบอำนาจ
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลสหพัฒนา
อะไหล่ โดย

โจทก์
โจทก์

นายจ้อยกิม แซ่ลิ้ม

จำเลย
จำเลย

พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2474 มาตรา 17, มาตรา 22, มาตรา 29
ป.วิ.พ. มาตรา 46, มาตรา 47, มาตรา 55, มาตรา 60

อ. ผู้รับมอบอำนาจจาก โจทก์เบิกความว่า บริษัท โจทก์จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด
ส่งใบรับรองภาษาอังกฤษของหอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น มี
เจ้าหน้าที่ลงนามรับรอง พร้อมกับคำแปล นอกจากนี้ใบมอบอำนาจซึ่งมีคำแปลประกอบก็
ปรากฏว่า ท. ประธานกรรมการบริษัท โจทก์ เป็นผู้มอบอำนาจและแต่งตั้งให้ อ. ฟ้องคดีนี้
มี ม.ผู้จัดการหอการค้ารับรองลายเซ็นชื่อ กระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นรับรองลายเซ็น
ของผู้จัดการหอการค้าฯ และสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุง โตเกียวรับรองลายเซ็นชื่อ
ของเจ้าพนักงานกระทรวงการต่างประเทศอีกชั้นหนึ่ง ดังนี้ เมื่อจำเลยมิได้นำสืบหักล้างว่า
เอกสารดังกล่าวไม่ใช่เอกสารแท้จริง และมีได้เถียงว่าคำแปลไม่ถูกต้อง จึงเป็นการเพียง
พอที่จะให้ฟังได้ว่าบริษัท โจทก์จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลมอบอำนาจให้ อ. ฟ้องคดีนี้แทน
ได้ และคดีหาจำเป็นต้องมีพยานบุคคลมาสืบการแปลเอกสารนั้นอีกไม่

เครื่องหมายการค้าของ โจทก์พิมพ์เป็นอักษร โรมันไว้ที่หีบห่อ (กล่อง) สำหรับบรรจุ
สินค้าเครื่องกันสะเทือนว่า KAYABA และ KYB ส่วนของจำเลยใช้คำว่า KAYADA และ
KYD ซึ่งต่างกับของ โจทก์เพียงอักษร D ส่วนของ โจทก์เป็นอักษร B เท่านั้น นอกนั้น
เหมือนกันหมดทุกตัวอักษร ทั้งสำเนียงการอ่านก็คล้ายกัน ลักษณะหีบห่อ(กล่อง) สีสรร
ตลอดจนการวางรูปของตัวอักษรก็เหมือนหรือคล้ายกับของ โจทก์ที่สุด และยังใช้กับสินค้า
เครื่องกันสะเทือนเหมือนกัน ดังนั้นนับได้ว่าอาจทำให้สาธารณชนหลงผิดว่าเป็น
เครื่องหมายการค้าของ โจทก์เครื่องหมายการค้าของจำเลยจึงมีลักษณะเหมือนหรือคล้าย
กับเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ เมื่อ โจทก์เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าของ โจทก์มา

ก่อนจำเลยใช้เครื่องหมายการค้าของจำเลย การกระทำของจำเลยจึงเป็นการเลียน
เครื่องหมายการค้าของ โจทก์ และเป็นการลวงสิทธิเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ โจทก์จึง
มีสิทธิที่จะจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ดีกว่าจำเลย และชอบที่จะฟ้องร้อง
เกี่ยวกับกรณีพิพาทระหว่าง โจทก์จำเลยว่าฝ่ายใดสมควรที่จะได้รับการจดทะเบียนดีกว่า
กันนั้นได้

ในกรณีดังกล่าว แม้โจทก์จะมีสิทธิจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ดีกว่า
จำเลย และจำเลยไม่มีสิทธิจะจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลย เพราะเป็นการ
เลียนแบบลวงสิทธิเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ก็ตาม แต่เมื่อปรากฏว่า โจทก์ยังมิได้จด
ทะเบียนเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ และนับแต่ได้ใช้พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ.2474 มาจนถึงวันฟ้องก็เป็นเวลาเกินกว่า 5 ปีแล้ว ดังนี้ โจทก์จึงนำคดีสู่ศาลเพื่อ
ป้องกันหรือเรียกค่าเสียหายในการลวงสิทธิเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ไม่ได้ เพราะ
ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2474 มาตรา 29 วรรคแรกและกรณี
ไม่ต้องด้วยวรรคสองเพราะไม่มีประเด็นเรื่องการลวงชาย โจทก์จึงหมดสิทธิเรียกค่าเสียหาย
ในการลวงสิทธิเครื่องหมายการค้าจากจำเลย และตราบ โดที่ โจทก์ยังมิได้จด
ทะเบียนเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ให้บริบูรณ์ตามกฎหมายเสียก่อน โจทก์ย่อมไม่มี
สิทธิที่จะร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้จำเลยผลิตสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของจำเลย
และไม่มีสิทธิที่จะขอให้ศาลบังคับให้จำเลยเรียกเก็บคืนซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า
ของจำเลยจากตลาดการค้าได้

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศญี่ปุ่นมีสำนักงานใหญ่
อยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายเครื่องอุปกรณ์ยานพาหนะทั่วโลก รวมทั้ง
ประเทศไทยด้วย ในประเทศไทย โจทก์ตั้งให้นายอัลเบิร์ต ไลแมน เป็นตัวแทนในการจด
ทะเบียนเครื่องหมายการค้า โจทก์เป็นเจ้าของผู้คิดประดิษฐ์ คำว่า KAYABA และ KYB
ใช้กับผลิตภัณฑ์เครื่องอุปกรณ์ยานพาหนะ โดยเฉพาะเครื่องกันสะเทือน ได้ส่งไปจำหน่าย
ทั่วโลก โจทก์ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าว ในประเทศญี่ปุ่นและประเทศอื่น ๆ
สำหรับประเทศไทยผลิตภัณฑ์ของ โจทก์รวมทั้งเครื่องกันสะเทือนที่มีเครื่องหมายการค้า
ดังกล่าวได้นำเข้ามาจำหน่ายแพร่หลายเป็นที่นิยมเชื่อถือ ในคุณภาพมากกว่า 30 ปี เมื่อวันที่
26 สิงหาคม 2513 โจทก์ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าต่อนายทะเบียน
เครื่องหมายการค้าเพื่อใช้กับผลิตภัณฑ์ของ โจทก์ในจำพวก 13 ทั้งจำพวก ซึ่งรวมถึง
เครื่องกันสะเทือน ต่อมานายทะเบียนแจ้งเหตุขัดข้องในการรับจดทะเบียนว่า
เครื่องหมายการค้าเหมือนกับคำขอจดทะเบียนของจำเลยซึ่งยื่นขอจดไว้คำว่า "KYD"
และ "KAYADA" ซึ่งต่างก็กำลังดำเนินการจดทะเบียนอยู่ จึงดำเนินการต่อไปไม่ได้จนกว่า

จะได้ตกลงกันหรือนำคดีขึ้นสู่ศาลตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า มาตรา 17 โจทก์ได้บอกกล่าวให้จำเลยเพิกถอนคำขอจดทะเบียนของจำเลย จำเลยไม่ยอม โจทก์เป็นผู้มีสิทธิในเครื่องหมายการค้า "KAYABA" และ "KYB" ดีกว่าจำเลยเพราะเป็นผู้คิดค้นประดิษฐ์เพื่อใช้กับสินค้าของ โจทก์ก่อนจำเลยและมีการโฆษณาให้แพร่หลายเป็นที่เชื่อถือและยอมรับถึงคุณภาพ ในหมู่ผู้ซื้อหาทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยไม่ต่ำกว่า 30 ปี จำเลยมีเจตนาไม่สุจริตนำเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ไปแก้พยางค์ท้ายจาก "BA" เป็น "DA" และใช้คำย่อ "KYD" แล้วจงใจนำไปยื่นขอจดทะเบียน โดยเจตนาจะใช้เป็นเครื่องหมายการค้าของจำเลยเพื่อใช้กับสินค้าเครื่องกันสะเทือน และเจตนาให้มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ เพราะเครื่องหมายการค้าทั้งสองมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกันสำเนียงการเรียกขานและการวางรูป ทั้งใช้ในสินค้าจำพวกเดียวกัน นับได้ว่าเป็นการลวงสาธารณชน ก่อให้เกิดการหลงผิดในแหล่งกำเนิด เป็นการขัดขวางการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นขอจดไว้ การที่จำเลยไม่ตกลงกับ โจทก์หรือเพิกถอนคำขอจดทะเบียนของจำเลย เป็นเหตุให้นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าไม่อาจจดทะเบียนตามคำขอของ โจทก์ได้ ทำให้โจทก์เสียหาย ที่จำเลยจงใจใช้เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ จึงขอคิดค่าเสียหายเป็นเงิน 10,000 บาท ขอให้ศาลพิพากษาว่า โจทก์มีสิทธิในเครื่องหมายการค้ารายพิพาทดีกว่าจำเลยสั่งให้นายทะเบียนระงับการจดทะเบียนระงับการจดทะเบียนตามคำขอของจำเลย แล้วดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้โจทก์ หรือให้จำเลยเพิกถอนคำขอจดทะเบียน หากไม่ปฏิบัติให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ห้ามจำเลยมิให้เกี่ยวข้องหรือขัดขวางการจดทะเบียนตามคำขอของ โจทก์ ห้ามมิให้ผลิตสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า "KAYADA" และ "KYD" ออกจำหน่าย ให้รับหรือให้จำเลยเรียกเก็บบรรดาสินค้าซึ่งมีเครื่องหมายดังกล่าวของจำเลยให้หมดสิ้นไปจากตลาดการค้า กับให้จำเลยใช้ค่าเสียหาย 20,000 บาทพร้อมดอกเบี้ย

จำเลยให้การว่า บริษัท โจทก์จะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลและหนังสือมอบอำนาจ ท้ายฟ้องจะมีจริงหรือไม่ จำเลยไม่รับรอง โจทก์จะเป็นผู้คิดค้นประดิษฐ์ เครื่องหมายการค้า KAYABA และอักษรย่อ KYB หรือไม่ ไม่รับรอง และ เครื่องหมายการค้าที่โจทก์ยื่นคำขอมีลักษณะแตกต่างกัน ทั้งการวางรูปและออกเสียง จึงไม่เป็นการทำให้ประชาชนหลงเข้าใจผิดเครื่องหมายการค้าของจำเลยประดิษฐ์ขึ้นเอง เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทย จำเลยใช้สิทธิสุจริต โจทก์ไม่มีสิทธิดีกว่าจำเลยและจะเรียกค่าเสียหายหรือห้ามจำเลยไม่ได้

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า โจทก์ในเครื่องหมายการค้ารายพิพาทดีกว่า จำเลย ให้จำเลยใช้ค่าเสียหาย 10,000 บาทแก่โจทก์ให้นายทะเบียนระงับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอของจำเลย ห้ามมิให้จำเลยผลิตสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า KAYADAKYD ซึ่งเลียนแบบเครื่องหมายการค้าของโจทก์จำหน่าย ให้จำเลยเก็บบรรดาสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า KAYADAKYD ให้หมดจากตลาดการค้า

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า เครื่องหมายการค้าของโจทก์ยังมิได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 มาตรา 29 โจทก์จึงยังไม่มีสิทธิที่จะขอให้ห้ามจำเลยมิให้ผลิตสินค้าที่มีเครื่องหมาย KAYADAKYD พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นเฉพาะเรื่องห้ามมิให้จำเลยผลิตสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า KAYADAKYD และให้เก็บสินค้าที่ใช้ตราเช่นว่านี้ให้หมดสิ้นไปจากตลาดการค้า โดยให้ยกเสีย นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์และจำเลยฎีกา

ในชั้นฎีกาประเด็นเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่านายอัลเบิร์ต ไลแมน พยานโจทก์เบิกความว่า บริษัทโจทก์จดทะเบียนที่โตเกียวประเทศญี่ปุ่น เป็นบริษัทจำกัด นอกจากนี้ โจทก์ได้ส่งใบรับรองภาษาอังกฤษของหอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งโตเกียวประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของหอการค้าลงนามรับรองไว้ตามเอกสารศาลหมาย จ.2 พร้อมกับมีคำแปลภาษาไทยส่งศาลความว่าเครื่องหมายการค้าซึ่งแนบมากับเอกสารฉบับนี้ได้ใช้เป็นอักษรย่อของชื่อห้าง โดยบริษัทคายาบาอินดัสตรี จำกัด (เลขที่ 5 ซิบา 3 โซเมมินาโตกุ โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น) แสดงว่าบริษัทคายาบาอินดัสตรี จำกัด มีตัวตนตั้งอยู่ในประเทศญี่ปุ่นจริง ซึ่งเป็นบริษัทเดียวกันกับบริษัทคายาบาโตเกียวกานูซิกิโกษา โจทก์ปรากฏตามหนังสือการลงพิมพ์เครื่องหมายการค้าของสำนักงานเปเต็นท์เอกสารศาลหมาย จ.3 พร้อมคำแปลภาษาไทย ยิงได้พิเคราะห์ใบมอบอำนาจภาษาอังกฤษตามเอกสารศาลหมาย จ. 35 ซึ่งมีคำแปลเป็นภาษาไทยประกอบด้วยแล้วปรากฏว่าผู้มอบอำนาจและแต่งตั้งให้นายอัลเบิร์ต ไลแมนเป็นตัวแทนในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและในการฟ้องคดีแทนบริษัทโจทก์ คือ ทาทสึจิ อูราเบ ประธานกรรมการบริษัทโจทก์ โดยมี มร.เอสมียากาวาผู้จัดการหอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งโตเกียวรับรองลายเซ็นชื่อ ทาทสึจิ อูราเบ กับยังมีกระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นรับรองลายเซ็นชื่อของผู้จัดการหอการค้าอีกทอดหนึ่งด้วย และในที่สุดสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงโตเกียวก็ได้รับรองลายเซ็นชื่อของเจ้าพนักงานกระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นด้วยอีกชั้นหนึ่งส่วนจำเลยมิได้นำสืบหักล้างว่าเอกสารดังกล่าวไม่ใช่เอกสารแท้จริงและ

คำแปลก็มีได้โต้เถียงว่าไม่ถูกต้อง เช่นนี้ จึงเป็นการเพียงพอที่จะให้ฟังได้ว่าบริษัท โจทก์ จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลมอบอำนาจให้นายอัลเบิร์ต ไลแมน ฟ้องคดีแทน คดีหาจำเป็น ต้องมีพยานบุคคลมาสืบการแปลเอกสารนั้นจึงจะฟังได้ว่าบริษัท โจทก์มีอำนาจฟ้องตั้ง จำเลยฎีกาแต่อย่างใดไม่ และศาลฎีกาเห็นว่าคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ที่วินิจฉัยว่า จำเลยจะยกเอามาตรา 29 วรรคต้นแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 มา ตัดสิทธิฟ้องร้องของ โจทก์เกี่ยวกับกรณีพิพาทว่าฝ่ายใดสมควรที่จะได้รับการจดทะเบียน ดีกว่ากันไม่ได้นั้น ชอบแล้ว เพราะมาตรา 29 วรรคต้นเป็นเรื่องการลวงละเมิดสิทธิ เครื่องหมายการค้า จึงเป็นคนละเรื่องกัน ฎีกาของจำเลยในประเด็นข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ประเด็นเรื่องเครื่องหมายการค้าของจำเลยมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับของ โจทก์ หรือไม่ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า เครื่องหมายการค้าของ โจทก์พิมพ์เป็นอักษรโรมันไว้ที่หีบห่อ (กล่อง) สำหรับบรรจุผลิตภัณฑ์เครื่องกันสะเทือนว่า KAYABA และ KYB ส่วนของจำเลย ใช้คำว่า KAYADA และ KYD เครื่องหมายการค้าของจำเลยจึงแตกต่างกับ โจทก์เพียง อักษร D ซึ่งของ โจทก์เป็นอักษร B เท่านั้น นอกนั้นเหมือนกันหมดทุกตัวอักษร สำเนียง การอ่านก็คล้ายกันสำหรับหีบห่อ(กล่อง) บรรจุเครื่องกันสะเทือนของจำเลยตามที่ศาล หมาย จ.2 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับหีบห่อ (กล่อง) ของ โจทก์ศาลหมาย จ.40 เห็นได้ว่า ลักษณะหีบห่อ (กล่อง) สีสรร ตลอดจนวางรูปของตัวอักษรเหมือนหรือคล้ายกับของ โจทก์ ที่สุด และใช้กับเครื่องกันสะเทือนเหมือนกันนับได้ว่าอาจทำให้สาธารณชนหลงผิดว่าเป็น เครื่องหมายการค้าของ โจทก์ และจากการนำสืบของคุณความ รูปคดีเชื่อว่า โจทก์เป็น เจ้าของเครื่องหมายการค้า KAYABA และ KYB มาก่อนจำเลยใช้เครื่องหมายการค้า KAYADA และ KYD ดังศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยไว้โดยละเอียดแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกล่าวซ้ำ การกระทำของจำเลยนอกจากเป็นการเลียนเครื่องหมายการค้า ยังเป็นการลวงสิทธิ เครื่องหมายการค้าของ โจทก์ด้วย อย่างไรก็ตาม แม้โจทก์มีสิทธิที่จะจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าคำว่า KAYABA และ KYB ดีกว่าจำเลย ส่วนจำเลยไม่มีสิทธิจะจด ทะเบียนเครื่องหมายการค้า KAYADA และ KYD เพราะเป็นการเลียนแบบลวงสิทธิ เครื่องหมายการค้าของ โจทก์ก็ตาม แต่ปรากฏว่านับแต่ได้ใช้พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 มาจนถึงวันฟ้องคดีนี้เป็นเวลาเกินกว่า 5 ปีแล้ว โจทก์ก็หา ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า KAYABA และ KYB แต่อย่างใดไม่ ดังนั้น โจทก์จึงนำ คดีสู่ศาลเพื่อป้องกันหรือเรียกค่าเสียหายในการลวงสิทธิเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ที่ ยังไม่ได้จดทะเบียนหาได้ไม่เพราะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 มาตรา 29 วรรค 1 และกรณีไม่ต้องด้วยวรรค 2 เพราะไม่มีประเด็นเรื่องลวงขายคดีนี้ โจทก์จึงหมดสิทธิเรียกค่าเสียหายในการลวงสิทธิเครื่องหมายการค้า ที่ศาลล่างทั้งสอง กำหนดให้จำเลย ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นเงิน 10,000 บาท ไม่ต้องด้วยความเห็นของ ศาลฎีกา

ประเด็นที่โจทก์ขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้จำเลยผลิตสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า KAYADA และ KYD และให้เก็บสินค้าที่ใช้ตราเช่นว่านั้นให้หมดสิ้นจากตลาดการค้า ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ตราบใดที่โจทก์ยังมีได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของโจทก์ให้บริบูรณ์ตามกฎหมายเสียก่อน โจทก์ย่อมไม่มีสิทธิที่จะร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้จำเลยผลิตสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า KAYADA และ KYD ของจำเลยอยู่ตราบนั้น สำหรับคำขอให้เก็บสินค้าที่ใช้ตราเช่นว่านั้นให้หมดสิ้นไปจากตลาดการค้า ก็บังคับให้ไม่ได้เช่นเดียวกัน เพราะเมื่อขณะนี้โจทก์ยังไม่อาจขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้จำเลยผลิตสินค้าที่มีเครื่องหมายของจำเลยได้แล้ว สำหรับสินค้าที่จำเลยจำหน่ายออกไปแล้ว โจทก์ยังไม่มีสิทธิที่จะขอให้ศาลบังคับจำเลยให้เรียกเก็บคืนซึ่งสินค้าเหล่านั้นจากตลาดการค้าได้ ฎีกาของโจทก์เกี่ยวกับคำขอดังกล่าวจึงตกไป

พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์เฉพาะค่าเสียหาย 10,000 บาทเป็นว่าจำเลยไม่ต้องชำระแก่โจทก์ นอกจากนี้ที่แก่นี้คงให้เป็นไปตามตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

(เฉลิม กรพุกกะณะ-ชโล จามรมาน-พิสิทธิ์ ลีตเวทย์)

แหล่งที่มา

กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

หมายเลขคดีแดงศาลชั้น

ต้น

หมายเหตุ